

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 11429/2009
ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΑΓΩΓΗΣ 10931/2006

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές, Ελένη Μαστρογιώργη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αθηνά Κυτρίδου, Πρωτοδίκη, Σωτηρία Αρχάκη-Χριστοδουλίδου, Πρωτοδίκη-Εισηγήτρια και από το Γραμματέα Αλκιβιάδη Παυλίδη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 2α Δεκεμβρίου 2008, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Σαπφούς 10 και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Πατησίων 130 και εκπροσωπείται νόμιμα και 3) Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με το διακριτικό τίτλο GRAMMO, που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, στην οδό Αριστοτέλους 65 και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν διά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Χρήστου Ματσιώρη (ΑΜ 5145) ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ:, κατοίκου, η οποία δεν παραστάθηκε.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 2-3-2006 αγωγή τους, που κατατέθηκε ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 10931/2006, η οποία προσδιορίστηκε για να εκδικαστεί αρχικά κατά τη δικάσιμο της 29-5-2007 και κατόπιν αναβολής για την αναφερομένη στην αρχή της παρούσας συνεδρίαση και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της παραπάνω υποθέσεως και κατά την εκφώνησή της από τη σειρά του σχετικού πινακίου, παραστάθηκαν μόνο οι ενάγοντες όπως σημειώνεται παραπάνω και ο πληρεξούσιος δικηγόρος ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την υπ' αριθμόν 4244Γ/20-3-2006 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης Δημητρίου Μιλάνου, την οποία επικαλούνται και προσκομίζουν οι ενάγοντες, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής με πράξη κατάθεσης και ορισμού δικάσιμου και με κλήση για συζήτηση κατά την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 29-5-2007 επιδόθηκε νομότυπα κι εμπρόθεσμα προς την εναγομένη. Πλην όμως η τελευταία δεν εμφανίστηκε κατά τη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και αναβλήθηκε η

εκδίκασή της, για την αναφερομένη στην αρχή της παρούσας συνεδρίαση κατά την οποία επίσης δεν παραστάθηκε, με σχετική αναγραφή στο πινάκιο, η οποία επέχει θέση κλήτευσης για τη μετ' αναβολή δικάσιμο (άρθρο 226 παρ.4 του ΚΠολΔ) και συνεπώς, πρέπει να δικαστεί ερήμην. Το Δικαστήριο πρέπει, ωστόσο, να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης ως να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρο 270 παρ.1 εδ. τελευτ. του ΚΠολΔ, ως ισχύει μετά την τροποποίησή του από το άρθρο 12 του ν.2915/2001).

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του Ν. 2121/1993 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες («εισφορές») που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ.1, 47 παρ.1 και 48 παρ.1 του Ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας κ.ά. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το Ν. 2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στο δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά και όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. του ως άνω νόμου (βλ. ΠολΠρΑΘ 3318/1998, ΔΕΕ 1999. 403 και Μ. Μαρίνο: «Η προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, ΕλλΔνη 35. 1441επ. και ιδίως 1445). Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 49 του ίδιου νόμου, προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι όταν υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ως τέτοιας θεωρούμενης, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του ίδιου νόμου, κάθε χρήσης, εκτέλεσης ή παρουσίασης του έργου, η οποία το κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό οικογενειακό κύκλο και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 54 έως 58 του Ν. 2121/1993. Κατά το ίδιο άρθρο (49 του Ν.2121/1993) η αμοιβή αυτή είναι ενιαία και κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ αφενός μουσικών και τραγουδιστών (50%) και αφετέρου των παραγωγών (50%). Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους τον ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους (άρθρο 55 παρ. 1β', το οποίο βάσει του άρθρου 58 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται και στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων), κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο ως βάση για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται είτε τα «ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός των ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων,

ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου» είτε, κατ' εξαίρεση, υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό. Μάλιστα, κατά το άρθρο 56 παρ. 1 και 2 του ίδιου νόμου, αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει, πριν από οποιαδήποτε χρήση, να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαιίνεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Περαιτέρω, οι ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ. 3 του Ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισης τους στην Ελλάδα, Εξάλλου, στο άρθρο 4 του Ν. 2054/1992 («Κύρωση διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961»), ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευόμενο κατά το παρακάτω άρθρο 5 και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα δε με το άρθρο 5 παρ. 1 του ίδιου νόμου «κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης)», ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου «όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τη στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής ή της προσχώρησης ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία, όμως σε αυτήν την περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεση της». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μια αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του Ν. 2054/1992 προκύπτει ότι με αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωση τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος καταρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφος του, η οποία

παρέχεται εφόσον: α) η εκτέλεση, για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφος του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) τα φωνογραφήματα, για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων, δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφος του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να αξιώνουν από το χρήστη μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζόμενου για το εμπόριο και σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται όπως, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω, από τις ίδιες παραπάνω διατάξεις του Ν. 2054/1992 με σαφήνεια συνάγεται ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως π.χ. οι Η.Π.Α, το φωνογράφημα όμως αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση), παρουσιάστηκε (δημοσιεύθηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, ειδικότερα δε από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 55 παρ. 2 του 2121/1993 στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, του άρθρου 58 του ίδιου νόμου στο οποίο ορίζεται ότι «οι διατάξεις των άρθρων 54 έως 57 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων του ρυθμίζονται από το προηγούμενο κεφάλαιο του παρόντος νόμου» και του άρθρου 5 παρ. 2 του Ν. 2054/1992, προκύπτει ότι στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Τέλος, σύμφωνα με ρητή πρόβλεψη του άρθρου 56 παρ. 4 του Ν. 2121/1993, οι χρήστες υλικών φορέων ήχου και εικόνας έχουν υποχρέωση να παραδίδουν στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών πνευματικών δικαιωμάτων και μάλιστα χωρίς καμιά καθυστέρηση, καταλόγους των έργων που εκτελούν δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτέλεσής τους, προκειμένου να διευκολύνεται έτσι η πραγματοποίηση της διανομής των εισπραττομένων υπέρ των μελών των τελευταίων αμοιβών (βλ ΠΠρΑΘ 815/2006, ΠΠρΚοζ 135/2006, ΠΠρΧαλκιδικής 111/2006 και ΠΠρΔρ 13/2004, αδημοσίευτες στο νομικό τύπο).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή τους, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών, δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα 9η Σελίδα της υπ' αριθμόν 11429/2009 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία) κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του Ν. 2121/1993 και συγκεκριμένα, ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές-ερμηνευτές και η τρίτη για τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Ότι συνέταξαν από κοινού το αναφερόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο, το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του Ν. 2121/1993 γνωστοποίησαν στο κοινό, με τη δημοσίευση του στις τρεις αναφερόμενες εφημερίδες, κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και η εναγομένη, σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Ότι παρά ταύτα η εναγομένη, η οποία διατηρεί στην επιχείρηση Μπιτς Μπαρ με τον διακριτικό τίτλο ".....", μέχρι και την

κατάθεση της κρινόμενης αγωγής, ήταν αδιάφορη και αδιάλλακτη σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης, καθορισμού και καταβολής της παραπάνω εύλογης αμοιβής, παρόλο που χρησιμοποιεί το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αγωγή μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερόμενων μελών των εναγόντων, το οποίο είναι απαραίτητο για την ίδια προκειμένου να ψυχαγωγεί την εισερχόμενη πελατεία της και ως εκ τούτου στηρίζει σε αυτό τα έσοδά της. Κατόπιν του ανωτέρω ιστορικού, οι ενάγοντες, ζητούν να καθοριστεί οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η εναγομένη, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στην ως άνω επιχείρησή της και κατά τον χρόνο λειτουργίας της (κατηγορία 1-5 μήνες-καλοκαίρι) σε καθημερινή βάση για τα έτη από 2002, 2003, 2004 και 2005, στο ποσοστό 10% επί των ακαθάριστων εσόδων της για κάθε έτος, το οποίο να μην είναι λιγότερο σύμφωνα με τα. Τετραγωνικά μέτρα του καταστήματός του από το συνολικό ποσό των 14.201,46 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και συγκεκριμένα από το ποσό των 2.934 ευρώ για το έτος 2002 και 3.000 ευρώ για τα έτη 2003, 2004, 2005, πλέον ΦΠΑ 19% δηλαδή % 2.267,46 ευρώ, να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από αυτούς (ενάγοντες) τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσοστά, ήτοι 50% για τους παραγωγούς και από 25% στους μουσικούς και στους τραγουδιστές, να υποχρεωθεί η εναγομένη, με τη δημοσίευση της απόφασης, να καταβάλει το αιτούμενο ποσό σε καθένα από αυτούς, όπως αυτό αναλυτικά κατανέμεται στην ένδικη αγωγή, να υποχρεωθεί η εναγομένη να προσκομίζει σ' αυτούς (ενάγοντες) καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου, που χρησιμοποίησε κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα έτη, προκειμένου να προβούν στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να συνεχίζει, ανά μήνα, να τους προσκομίζει κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιεί, να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και τέλος, να καταδικαστεί η εναγομένη στην καταβολή των δικαστικών τους εξόδων ύψους 500 Ευρώ, τα οποία καλύπτουν έξοδα σύνταξης και κοινοποίησης εξωδίκων, αίτησης, αμοιβή του εισπράκτορά τους, παράσταση του πληρεξουσίου δικηγόρου τους κλπ, στα οποία οι αιτούντες αναγκάστηκαν να υποβληθούν λόγω άρνησης της εναγομένης να προσκομίσει τα οικονομικά της στοιχεία τα οποία ήταν απαραίτητα για την κατάθεση και συζήτηση της παρούσας, αίτημα το οποίο αυτολεξεί διατυπώνουν όπως προαναφέρεται. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αγωγή για το παραδεκτό της συζήτησης της οποίας τηρήθηκε η προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 214Α' του ΚΠολΔ διαδικασία περί απόπειρας συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς (βλ. την από 21. 6. 2006 δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου των εναγόντων, περί αδυναμίας εξεύρεσης συμβιβαστικής λύσης, λόγω μη προσέλευσης της εναγομένης στην ορισθείσα προς τούτο συνάντηση), αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο για την εκδίκαση της (άρθρο 18 αρ.1 του ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 49 παρ. 1 εδ. τελ. Ν.2121/1993 και το άρθρο 22 ΚΠολΔ) κατά την προκειμένη τακτική διαδικασία και, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα σκέψη της παρούσας, είναι νόμω βάσιμη, καθώς στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 46, 49, 54 παρ. 1, 55, 56, 58 του Ν.2121/1993, 74, 176, 450επ., 907, 908 παρ. 1 γ ΚΠολΔ, 345, 346, 901 επ. του Α.Κ., εκτός- από το αίτημα των εναγόντων περί παράδοσης εκ μέρους της εναγομένης, καταλόγου του μουσικού ρεπερτορίου, κατά το μέρος που αφορά τη χρήση αυτού στο μέλλον, συγκεκριμένα δε κάθε μήνα, το οποίο είναι μη νόμιμο και ως εκ τούτου απορριπτέο, καθόσον η υποχρέωση παράδοσης εκ μέρους των χρηστών αντιστοίχου καταλόγου, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 4 του Ν. 2121/1993, έχει ως σκοπό την πραγματοποίηση των διανομών των εισπραττομένων αμοιβών κατά το άρθρο 55 του ίδιου νόμου και, συνεπώς, προϋποθέτει τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, ενώ η μελλοντική δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων εκ μέρους της εναγομένης στην επιχείρησή της είναι γεγονός αβέβαιο, με συνέπεια να μην έχει γεννηθεί υποχρέωση της τελευταίας για παράδοση του σχετικού καταλόγου, ώστε να συντρέχει

νόμιμη περίπτωση εξαναγκασμού της προς εκπλήρωση της. Ως μη νόμιμο και επομένως απορριπτέο, κρίνεται και το αίτημα των εναγόντων να συμπεριληφθεί στα δικαστικά τους έξοδα και η αμοιβή του εισπράκτορά τους, λαμβανομένου υπόψη ότι η αμοιβή αυτή ανάγεται στα λειτουργικά τους έξοδα και δεν αποτελεί αποδοτέο, κατά τη διάταξη του άρθρου 189 ΚΠολΔ, έξοδο, ενώ οι ενάγοντες δεν επισυνάπτουν κατάλογο των εξόδων τους, ούτε προσδιορίζουν συγκεκριμένα, κατά είδος και ποσό, τα επιμέρους κονδύλια που συναπαρτίζουν το συνολικό ποσό των 500 ευρώ (ΑΠ 654/1989, ΕλλΔνη 1990.1442), ως εκ τούτου δε, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 191 παρ.2 ΚΠολΔ, το Δικαστήριο σε περίπτωση τυχόν ν επιδίκασης δικαστικών εξόδων, θα προβεί στον προσδιορισμό τους με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας και τις γνωστές σε αυτό δικαστικές και εξώδικες ενέργειές τους (ΑΠ 1584/1997, ΕλλΔνη 39.1284). Επομένως, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, δεδομένου ότι καταβλήθηκε το απαιτούμενο για το αντικείμενο της τέλος δικαστικού ενσήμου με τις ανάλογες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ τα υπ' αριθμόν 043816, 149372, 176576, 284175, 284176 αγωγόσημα).

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα απόδειξης που εξετάστηκε στο ακροατήριο και περιέχεται στα πρακτικά της παρούσας, καθώς και από όλα τα έγγραφα που νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν οι ενάγοντες αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Οι ενάγοντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του Ν 2121/1993 «για την πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», συγκεκριμένα δε ο πρώτος από τους ενάγοντες για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές -ερμηνευτές, και η τρίτη για τις δισκογραφικές εταιρίες-παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Επομένως, οι ενάγοντες νομιμοποιούνται, κατά τεκμήριο, σύμφωνα με τα άρθρα 55 παρ.2 και 58 του Ν.2121/1993 να ενεργήσουν δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο διαχείρισης αυτών, αφού προσκομίζουν τους πίνακες των μελών τους και δηλώνουν ότι έχουν αυτή την εξουσία. Οι ενάγοντες νομιμοποιούνται ενεργητικά για την επιδίωξη του καθορισμού και της επιδίκασης της εύλογης αμοιβής τόσο ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Ειδικότερα, ως προς τους αλλοδαπούς φορείς, αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί στην ημεδαπή οργανισμοί διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, έχουν συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, όπως ενδεικτικά με τον ελβετικό «SWISS PERFORM», το γερμανικό «GVL», το γαλλικό «SPEDIDAM», τον ισπανικό «ΑΙΕ», το σουηδικό «SAMI», το ρουμανικό «CREDIDAM», τον ουγγρικό «EJI», το λιθουανικό «AGATA», το δανικό «GRAMMEX», τον ολλανδικό «NORMA», τον βέλγικό «MICROCAM», τον πολωνικό «STOART», τον εκπροσωπούντα βρετανούς και αμερικανούς καλλιτέχνες «RIGHTS AGENCY LTD» κ.α., με βάση τις οποίες νομιμοποιούνται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα, Εξάλλου, σύμφωνα και με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την προαναφερόμενη σύμβαση της Ρώμης της 26, 10, 1961, σε χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από τη δημοσίευσή τους, με βάση τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία, εξάπλωση των παλαιών και νέων εξελιγμένων και ταχύτατων μέσων επικοινωνίας, όπως π.χ. το διαδίκτυο, δημοσιεύονται και παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη και συνεπώς, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση, οι ενάγοντες νομιμοποιούνται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών

δικαιωμάτων, στους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του Ν. 2054/1992 παρέχεται «εθνική μεταχείριση» στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης». Η ίδρυση των εναγόντων έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54 - 57 του Ν. 2121/1993, όπως ήδη προαναφέρθηκε, η λειτουργία δε καθενός από αυτούς, με τη σειρά που αναφέρονται στην κρινόμενη αγωγή, εγκρίθηκε αντιστοίχως με τις με αριθμούς 11083/1997, 11089/1997 και 11084/1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύθηκαν νόμιμα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ.1164/30-12-1997 τεύχος 8'), ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993, την αντιπροσωπευτικότητά τους με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν. Οι αιτούντες ενεργούν στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζονται, την δε αντιπροσωπευτικότητά τους έχει εγκρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Στα πλαίσια των παραπάνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων τους συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ.3 του Ν. 2121/1993, στο κοινό με τη δημοσίευση του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» (στις 15. 9. 2000), «Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» (στις 14. 9. 2000) και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (στις 14. 9. 2000), ενώ μέσα στο έτος 2003 οι ενάγοντες συνέταξαν από κοινού νέο αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν ομοίως στο κοινό με τη δημοσίευσή του σε τρεις εφημερίδες «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (στις 2.5.2003), «ΑΥΓΗ» (στις 6.6.2003) και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (στις 2-5-2003), και κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με τα αμοιβολόγια αυτά προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, όπως είναι τα κλαμπ, μπαρ κλπ, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων τους με ελάχιστο ποσό κατ' έτος ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και τους μήνες λειτουργίας της επιχείρησης. Έτσι, σύμφωνα με τους παραπάνω καταλόγους, για το έτος 2002, για τις επιχειρήσεις για τις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη, επιφάνειας από 301 έως 400 τετραγωνικά μέτρα, που λειτουργούν 1 έως 5 μήνες το καλοκαίρι, η αμοιβή αυτή καθορίστηκε στο ελάχιστο ποσό των 2.934,70 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. (19%) κατ' έτος, ενώ για τα έτη 2003, 2004 και 2005, η αμοιβή αυτή καθορίστηκε επίσης στο 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων τους και σε ελάχιστο ποσό 3.000 ευρώ για λειτουργία επίσης από 1 έως 5 μήνες το καλοκαίρι. Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και η εναγομένη, που διατηρεί και εκμεταλλεύεται επιχείρηση Μπιτς Μπαρ με τον διακριτικό τίτλο "....." (κλαμπ - μπαρ) στην, η οποία λειτουργεί κατά τους καλοκαιρινούς μόνο μήνες, σε υπαίθριο χώρο 400 τμ περίπου και παρουσιάζει μειωμένη επαρχιακή κίνηση ανάλογη και με την εν γένει τουριστική κίνηση του, που είναι μικρότερη άλλων τουριστικών περιοχών της χώρας. Κατά τα έτη 2002, 2003, 2004 και 2005 χρησιμοποιούσε ελληνικό μουσικό ρεπερτόριο, των ενδεικτικά αναφερομένων μελών των εναγόντων, η χρήση του οποίου ήταν απολύτως απαραίτητη-για την άσκηση του είδους της επιχείρησής της, καθώς και για την προσέλκυση και την ψυχαγωγία των πελατών της. Με τα δεδομένα αυτά, το Δικαστήριο κρίνει ότι η εύλογη αμοιβή των μελών των εναγόντων, όπως αυτή προσδιορίστηκε με τα προαναφερόμενα αμοιβολόγια για τα έτη 2002, 2003, 2004 και 2005 για την περίπτωση της ως άνω επιχείρησης της εναγομένης, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι αυτή ήδη καταβάλλεται χωρίς οποιαδήποτε αντίρρηση από μεγάλο αριθμό χρηστών που εκμεταλλεύονται παρόμοιες επιχειρήσεις ανάλογης επιφάνειας, είναι η ελάχιστη που αυτοί (ενάγοντες) θα μπορούσαν να αξιώσουν, σύμφωνα με το νόμο, από την εναγομένη, για την από μέρους της χρήση υλικών φορέων ήχου στην παραπάνω επιχείρησή της, με την οποία προσελκύει και ψυχαγωγεί την πελατεία της, αυξάνοντας με τον τρόπο αυτό, δηλαδή με την εκμετάλλευση των "εισφορών" των μελών των εναγόντων, τα έσοδά της. Παρά το γεγονός, όμως, ότι η εναγομένη, λειτούργησε την

παραπάνω επιχείρησή της κατά τα έτη 2002, 2003, 2004 και 2005 και οχλήθηκε επανειλημμένα, αδιαφόρησε σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της προαναφερθείσας εύλογης αμοιβής. Με βάση τα παραπάνω, η αμοιβή αυτή, επιμεριζόμενη κατά τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσοστά στις αναφερόμενες κατηγορίες, πρέπει να ορισθεί σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων της εναγομένης, για τα παραπάνω έτη, το οποίο όμως ποσοστό να μην είναι κατώτερο από το ποσό των 2.934 ευρώ για το έτος 2002 πλέον του Φ.Π.Α (19%) και από το ποσό των 3.000 ευρώ για καθένα εκ των ετών 2003, 2004 και 2005 πλέον του Φ.Π.Α(19%).

Συνεπεία των ανωτέρω, η κρινόμενη αγωγή, πρέπει να γίνει κατά ένα μέρος δεκτή και ως βάσιμη από ουσιαστική άποψη και να καθορισθεί η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει η εναγομένη στους ενάγοντες, για τη χρήση υλικών φορέων ήχου στην παραπάνω επιχείρησή της, πρέπει να καθορισθεί στο ποσό των 2.934 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. 19% ύψους 557,46 ευρώ (2.934X19%) και συγκεκριμένα στο ποσό των 3.491,46 ευρώ για το έτος 2002 και στο ποσό των 3.000 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 19% ύψους 570 ευρώ (3.000X19%) και συγκεκριμένα στο ποσό των 3.570 ευρώ για καθένα από τα έτη 2003, 2004 και 2005, συνολικά, δε, στο ποσό των 14.201,46 ευρώ (3.570 X 3 έτη = 10.710 + 3.491,46), επιμεριζόμενο σε ποσοστό 50% για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50% το 25% στους μουσικούς και το υπόλοιπο 25% στους τραγουδιστές. Περαιτέρω, λαμβανομένου υπόψη ότι, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση της απόφασης, η εναγομένη έχει υποχρέωση, κατά το νόμο (άρθρο 56 παρ. 4 του Ν. 2121/1993), να παραδίδει στους ενάγοντες οργανισμούς και μάλιστα χωρίς καμιά καθυστέρηση, καταλόγους των έργων που εκτελεί δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτέλεσής τους, πρέπει να γίνει δεκτό το αντίστοιχο αίτημα των εναγόντων, κατά το μέρος που αυτό κρίθηκε νόμιμο και να υποχρεωθεί η εναγομένη, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της απόφασης, να παραδώσει στους ενάγοντες τους ζητούμενους καταλόγους για το επίδικο χρονικό διάστημα και συγκεκριμένα για τα έτη 2002, 2003, 2004 και 2005. Κατά την κρίση του Δικαστηρίου η καθυστέρηση εκτέλεσης της απόφασης δεν θα επιφέρει βλάβη στους ενάγοντες ούτε συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι προς κήρυξη της απόφασης προσωρινά εκτελεστής και πρέπει, επομένως, να απορριφθεί ως κατ' ουσία αβάσιμο το σχετικό αίτημα περί κήρυξης της παρούσας προσωρινά εκτελεστής (άρθρο 908 ΚΠολΔ). Τέλος, για την περίπτωση άσκησης αιτιολογημένης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας πρέπει να ορισθεί το νόμιμο παράβολο (άρθρα 501 και 505 παρ. 2 ΚΠολΔ), ενώ σε βάρος της εναγομένης, πρέπει να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων, κατά παραδοχή και του σχετικού αιτήματός τους (άρθρο 176 του ΚΠολΔ), όπως ορίζεται, ειδικότερα, στο διατακτικό.

ΠΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της εναγομένης.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο, για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας, στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο στο σκεπτικό της παρούσας.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή κατά ένα μέρος.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η εναγομένη μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημα της, για τα έτη 2002, 2003, 2004 και 2005, σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων της, το οποίο όμως ποσοστό να μην είναι κατώτερο από το ποσό των 2.934 ευρώ για το έτος 2002 και με τον Φ.Π.Α (19%) από το ποσό των 3.491,46 και από το ποσό των 3.000 ευρώ για καθένα εκ των ετών 2003, 2004 και 2005 και με τον Φ.Π.Α (19%) από το ποσόν των 3.570 και συνολικά στο ποσό των δεκατεσσάρων χιλιάδων διακοσίων ενός ευρώ και σαράντα έξι λεπτών (14.201,46), με

το νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής και μέχρι την εξόφληση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις ενάγοντες, ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής υπέρ του ενάγοντος φορέα των παραγωγών και από το υπόλοιπο 50%, ποσοστό 25% υπέρ του ενάγοντος φορέα των μουσικών και ποσοστό επίσης 25% υπέρ του ενάγοντος φορέα των τραγουδιστών.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στους ενάγοντες, ως εύλογη αμοιβή για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε κατά τα έτη 2002, 2003, 2004 και 2005, το ανωτέρω καθορισθέν ποσό όπως αυτό αναλογεί σε καθένα από αυτούς και συγκεκριμένα στον πρώτο ενάγοντα, αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», καθώς και στο δεύτερο ενάγοντα, αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», εύλογη αμοιβή, η οποία να μην είναι μικρότερη από το ποσό των οκτακοσίων εβδομήντα δύο ευρώ και ογδόντα έξι λεπτών (872,86) για το έτος 2002 και των οκτακοσίων ενενήντα δυο ευρώ και πέντε λεπτών (892,5) για καθένα από τα έτη 2003, 2004 και 2005 για καθέναν από αυτούς αντίστοιχα και στην τρίτη ενάγουσα, αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», εύλογη αμοιβή, η οποία να μην είναι μικρότερη από το ποσό των χιλίων επτακοσίων σαράντα πέντε ευρώ και εβδομήντα τριών λεπτών (1.745,73) για το έτος 2002 και από το ποσόν των χιλίων επτακοσίων ογδόντα πέντε ευρώ (1.785) για καθένα από τα έτη 2003, 2004 και 2005.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να προσκομίσει στους ενάγοντες καταλόγους των έργων του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα έτη 2002, 2003, 2004 και 2005.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ σε βάρος της εναγομένης τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων εξήντα (560) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στη στις 7 Απριλίου 2009 και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, στις 15 Απριλίου 2009.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ